

Ще до князів, давно-давно,
Не знали ми серпів:
У землю кидали зерно —
І колос буйно цвів.

Руками рвали колоски,
І кров текла із рук,
Аж хтось промовив: «Для руки
Уже доволі мук!»

Скував серпа селянський син,
Незнаний нам дуліб...
І так ми йшли аж до машин,
Які збирають хліб.

Текст наводимо по книзі [Ярослав Паладій. Абетка з історії України](#) . — МП «Пам'ятки України». Київ, 1993.